

Publicerad 2012-09-19 18:53 av Ken Cassel

Deprimerad som han blir den lilla pojken på ett ögonblick

sjunker han genast ner tyst i ren förtvivlan

och kryper ihop i fosterställning

Tankarna hans bara svävar runt i hans huvud

för han kan inte tänka riktigt klart

för han vill helst bara

gräva ner sig

Så att han är i chock är ju helt uppenbart

För polisen har precis ringt på dörren och talat om

att hans föräldrar är i himmelen nu

efter att deras bil har blivit rammade

av en rattfull lastbilstjuv

Så när den lilla pojken fick höra det kändes det som

om han själv skulle dö när han

bara faller ihop

Mamma, pappa vart är ni nu?!

För är det sant

Har ni stuckit ifrån mig nu till paradiset land

Efter det så tog den ena polisen hans hand

för att överlämna honom till socialen

innan man kunde få tag på någon annan i släkten

Och helt apatisk följde den lilla pojken snällt med

på direkten

För vad hade han att förlora nu när han precis

hade förlorat allt...

Ken Cassel

19/9-2012

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten